

Metody Lagrange'a i Hamiltona w Mechanice

Mariusz Przybycień

Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej
Akademia Górniczo-Hutnicza

Wykład 7

- Środkiem masy układu cząstek nazywamy:

$$\vec{R} = \frac{1}{M} \sum_{\alpha} m_{\alpha} \vec{r}_{\alpha} \quad \text{gdzie} \quad M = \sum_{\alpha} m_{\alpha}$$

lub

$$\vec{R} = \frac{1}{M} \int \vec{r} dm \quad \text{gdzie} \quad M = \int dm$$

- Dla układu dwóch cząstek mamy:

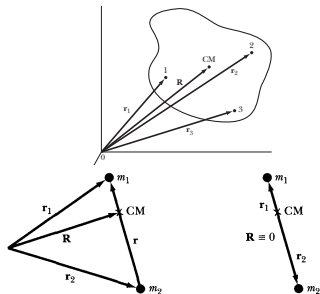
niech $\vec{r} = \vec{r}_1 - \vec{r}_2$ oraz $\vec{R} = 0$:

$$m_1 \vec{r}_1 + m_2 \vec{r}_2 = 0 \quad \Rightarrow \quad \vec{r}_1 = \frac{m_2}{m_1 + m_2} \vec{r} \quad \text{oraz} \quad \vec{r}_2 = -\frac{m_1}{m_1 + m_2} \vec{r}$$

Zakładając, że energia potencjalna układu tych dwóch cząstek zależy jedynie od ich wzajemnej odległości, możemy zapisać lagranżjan w postaci:

$$L = \frac{1}{2} m_1 |\dot{\vec{r}}_1|^2 + \frac{1}{2} m_2 |\dot{\vec{r}}_2|^2 - V(r) = \frac{1}{2} \mu |\dot{\vec{r}}|^2 - V(r)$$

gdzie $\mu = \frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2}$ nazywamy **masą zredukowaną**.

Ruch w polu centralnym

- Pole siły $\vec{F}(\vec{r})$ nazywamy **polem centralnym** o środku O jeśli ma postać:

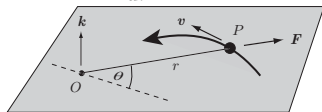
$$\vec{F}(\vec{r}) = F(r)\hat{r}$$

- Każde pole centralne jest polem zachowawczym: $F(r) = -\frac{dV}{dr}$

- Równania ruchu we współrzędnych biegunowych:

$$\mu(\ddot{r} - r\dot{\theta}^2) = -\frac{\partial V}{\partial r} = F(r)$$

$$\mu(r\ddot{\theta} + 2\dot{r}\dot{\theta}) = 0 \Leftrightarrow \frac{1}{r} \frac{d}{dt} (\mu r^2 \dot{\theta}) = 0 \Rightarrow \mu r^2 \dot{\theta} = l = \text{const}$$

A więc ruch dowolnej cząstki w polu centralnym odbywa się w płaszczyźnie.

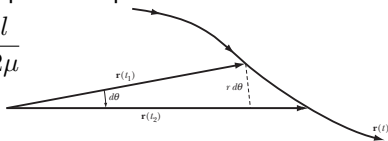
- Współrzędna θ jest współrzędną cykliczną, a więc:

$$L = \frac{1}{2}\mu(\dot{r}^2 + r^2\dot{\theta}^2) - V(r) \Rightarrow \dot{p}_\theta = \frac{\partial L}{\partial \theta} = 0 = \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} \quad \text{oraz} \quad p_\theta = \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} = \mu r^2 \dot{\theta}$$

- Zachowanie momentu pędu jest równoważne II prawu Keplera:

$$dA = \frac{1}{2}r^2 d\theta \Rightarrow \frac{dA}{dt} = \frac{dA}{d\theta} \frac{d\theta}{dt} = \frac{1}{2}r^2 \dot{\theta} = \frac{l}{2\mu}$$

II prawo Keplera jest słuszne w dowolnym polu siły centralnej (nie tylko $F(r) \propto r^{-2}$).

- Korzystając z zasad zachowania całkowitej energii i momentu pędu:

$$\frac{1}{2}\mu \left(\dot{r}^2 + r^2\dot{\theta}^2 \right) + V(r) = E \quad \mu r^2\dot{\theta} = l$$

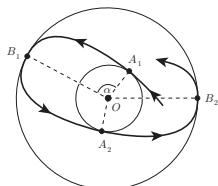
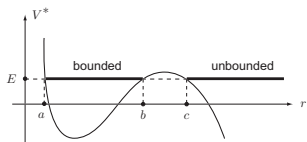
znajdujemy równanie różniczkowe opisujące ruch w zmiennej r :

$$\frac{1}{2}\mu\dot{r}^2 + V(r) + \frac{l^2}{2\mu r^2} = E \quad \text{lub} \quad \frac{1}{2}\mu\dot{r}^2 + V^*(r) = E \quad \text{gdzie} \quad V^*(r) = V(r) + \frac{l^2}{2\mu r^2}$$

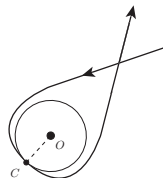
$$\text{A stąd} \quad \dot{r} = \frac{dr}{dt} = \pm \sqrt{\frac{2}{\mu} (E - V^*)} \Rightarrow t(r) = \dots \Rightarrow r(t) = \dots$$

$$\text{Ponieważ} \quad d\theta = \frac{d\theta}{dt} \frac{dt}{dr} dr \Rightarrow \theta(r) = \int \frac{\pm(l/r^2)dr}{\sqrt{2\mu(E - V^*)}}$$

- Ruch cząstki w polu sił jest możliwy tylko dla $V^* \leq E$

bounded orbit

unbounded orbit

Ruch orbitalny

- **Apsyda** - punkt orbity w którym obiekt znajduje się w minimalnej lub maksymalnej odległości od źródła pola.

peryhelium - punkt orbity najbliższy od Słońca

aphelium - punkt orbity najbardziej oddalony od Słońca

Analogiczne terminy dla orbit wokół Ziemi noszą nazwy **perygeum** i **apogeum**.

Dla apsyd mamy $\dot{r} = 0$, więc $V(r) + \frac{l^2}{2\mu r^2} = E$

- Dla pola grawitacyjnego: $V^* = -\frac{\gamma}{r} + \frac{l^2}{2\mu r^2}$

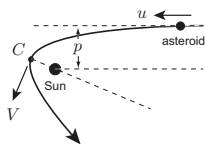
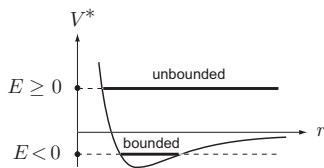
- orbita związana jeśli $E < 0$

- orbita niezwiązana jeśli $E \geq 0$

- Przykład: Asteroida zbliża się do Słońca z dużej odległości z parametrem zderzenia p oraz prędkością początkową u . Znajdź położenia apsyd jej orbity.

Z warunków początkowych $l = \mu p u$ oraz $E = \frac{1}{2} \mu u^2 > 0$ wynika, że orbita jest niezwiązana oraz:

$$-\frac{\gamma}{r} + \frac{p^2 u^2}{2r^2} = \frac{1}{2} u^2 \quad \Rightarrow \quad u^2 r^2 + 2\gamma r - p^2 u^2 = 0$$

Równanie orbity

- Rezygnujemy z wyznaczania zależności położenia na orbicie od czasu, na rzecz znalezienia samego równania orbity. Wprowadzamy zmienną $u = 1/r$, wtedy:

$$\dot{r} = \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{u} \right) = -\frac{1}{u^2} \frac{du}{d\theta} \frac{d\theta}{dt} = -r^2 \dot{\theta} \frac{du}{d\theta} = -\frac{l}{\mu} \frac{du}{d\theta}$$

$$\ddot{r} = -\frac{l}{\mu} \frac{d}{d\theta} \left(\frac{du}{d\theta} \right) = -\frac{l}{\mu} \frac{d^2 u}{d\theta^2} \frac{d\theta}{dt} = -\frac{l^2 u^2}{\mu^2} \frac{d^2 u}{d\theta^2}$$

Ponieważ $r\dot{\theta}^2 = \frac{l^2}{\mu^2 r^3} = \frac{l^2 u^3}{\mu^2}$ więc

$$\mu(\ddot{r} - r\dot{\theta}^2) = F(r) \quad \Rightarrow \quad -\frac{l^2 u^2}{\mu} \frac{d^2 u}{d\theta^2} - \frac{l^2 u^3}{\mu} = F(1/u)$$

Równanie orbity w polu siły centralnej $\vec{F} = F(r) \hat{r}$ ma więc postać:

$$\frac{d^2 u}{d\theta^2} + u = -\frac{\mu}{l^2} \frac{1}{u^2} F(1/u) \quad \Rightarrow \quad \frac{d^2}{d\theta^2} \left(\frac{1}{r} \right) + \frac{1}{r} = -\frac{\mu r^2}{l^2} F(r)$$

Warunki początkowe to wartości $u = \frac{1}{r}$ oraz $\frac{du}{d\theta} = -\frac{\mu}{l} \dot{r}$ dla $\theta = \alpha$.

Równanie orbity

Przykład: Znajdź siłę centralną $F(r)$ oraz $r(t)$ i $\theta(t)$, jeśli cząstka umieszczona w polu tej siły porusza się po spirali $r = k \exp(\alpha\theta)$, gdzie α i θ to stałe.

$$\frac{d^2u}{d\theta^2} = \frac{d^2}{d\theta^2} \left(\frac{e^{-\alpha\theta}}{k} \right) = -\frac{d}{d\theta} \left(\frac{\alpha e^{-\alpha\theta}}{k} \right) = \frac{\alpha^2 e^{-\alpha\theta}}{k} = \alpha^2 u$$

Z równania orbity:
$$F(r) = -\frac{l^2 u^2}{\mu} (\alpha^2 u + u) = -\frac{l^2}{\mu r^3} (\alpha^2 + 1)$$

$$\dot{\theta} = \frac{l}{\mu r^2} = \frac{l}{\mu k^2 e^{2\alpha\theta}} \Rightarrow e^{2\alpha\theta} d\theta = \frac{l}{\mu k^2} dt \Rightarrow \theta(t) = \frac{1}{2\alpha} \ln \left(\frac{2\alpha l t}{\mu k^2} + C \right)$$

$$\frac{r^2}{k^2} = e^{2\alpha\theta} = \frac{2\alpha l t}{\mu k^2} + C \Rightarrow r(t) = \left[\frac{2\alpha l}{\mu} t + k^2 C \right]^{1/2}$$

Stałą C oraz moment pędu l wyznaczamy z warunków początkowych. Zakładając, że $V(\infty) = 0$ mamy:

$$V(r) = -\int F(r) dr = \frac{l^2}{\mu} (\alpha^2 + 1) \int r^{-3} dr = -\frac{l^2}{2\mu} (\alpha^2 + 1) \frac{1}{r^2}$$

Całkowita energia:
$$E = \frac{1}{2} \mu \dot{r}^2 + \frac{l^2}{2\mu r^2} + V(r) = \frac{1}{2} \mu \left(\frac{\alpha l}{\mu r} \right)^2 + \frac{l^2}{2\mu r^2} - \frac{l^2 (\alpha^2 + 1)}{2\mu r^2} = 0$$

Równanie orbity - przykład

Przykład: Statek kosmiczny z uszkodzonymi silnikami porusza się z prędkością V po torze o parametrze zderzenia p w stosunku do pewnej planety. Wiadomo, że stała γ w sile przyciągania planety $\vec{F} = -\frac{\mu\gamma}{r^3}\hat{r}$ dana jest przez $\gamma = \frac{8p^2V^2}{9}$.

Pokaż, że statek okrąży planetę, a następnie powróci na oryginalny kurs.

Mamy: $F(r) = -\mu\gamma/r^3 \Rightarrow F(1/u) = -\mu\gamma u^3$ oraz $l = \mu pV$.

Równanie orbity przyjmuje więc postać:

$$\frac{d^2u}{d\theta^2} + u = \frac{\mu^2\gamma u^3}{\mu^2 p^2 V^2 u^2} \Rightarrow \frac{d^2u}{d\theta^2} + \frac{u}{9} = 0$$

Jego ogólnym rozwiązaniem jest $u = A \cos(\theta/3) + B \sin(\theta/3)$

Wyznaczenie stałych z warunków początkowych:

$$r = \infty \text{ dla } \theta = 0 \Rightarrow u = 0 \text{ dla } \theta = 0 \Rightarrow A = 0$$
$$\frac{du}{d\theta} = -\frac{\dot{r}}{l} = -\left(\frac{-V}{pV}\right) = \frac{1}{p} \text{ dla } \theta = 0 \Rightarrow B = \frac{3}{p}$$

Poszukiwane rozwiązanie ma postać: $u = \frac{3}{p} \sin(\theta/3) \Rightarrow r = \frac{p}{3 \sin(\theta/3)}$

Wnioski: $r \rightarrow \infty$ dla $\theta = 3\pi$; punkt orbity najbliższy źródła: $r = \frac{p}{3}$ dla $\theta = \frac{3}{2}\pi$

Siła centralna proporcjonalna do $1/r^2$

- Niech $F(r) = -\mu\gamma/r^2$ gdzie $\gamma > 0$, wówczas równanie orbity ma postać:

$$\frac{d^2u}{d\theta^2} + u = \frac{\mu^2\gamma}{l^2}$$

a jego ogólnym rozwiązaniem jest:

$$u = A \cos \theta + B \sin \theta + \frac{\mu^2\gamma}{l^2} \quad \Leftrightarrow \quad \frac{1}{r} = \frac{\mu^2\gamma}{l^2} (1 + e \cos(\theta - \alpha))$$

gdzie $e \geq 0$ oraz α są stałymi wyznaczanymi z warunków początkowych.

- Jest to równanie krzywej stożkowej:

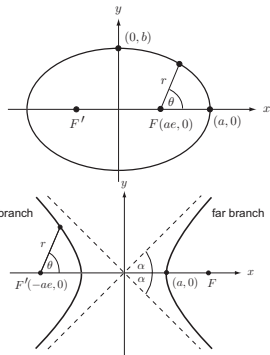
- $e < 1$ - elipsa $\frac{1}{r} = \frac{a}{b^2}(1 + e \cos \theta)$, $e^2 = 1 - \frac{b^2}{a^2}$

- $e = 1$ - parabola

- $e > 1$ - hiperbola $\frac{1}{r} = \frac{a}{b^2}(\pm 1 + e \cos \theta)$, $e^2 = 1 + \frac{b^2}{a^2}$

- Porównując równanie orbity dla $F \propto r^{-2}$ z równaniami krzywych stożkowych, znajdujemy związek momentu pędu z parametrami orbity:

$$l^2 = \frac{\mu^2\gamma b^2}{a}$$

Siła centralna proporcjonalna do $1/r^2$

- W punkcie największego zbliżenia $r = c$ obiekt porusza się poprzecznie do źródła pola z prędkością V . Całkowita energia dana jest przez:

$$E = \frac{1}{2}\mu V^2 - \frac{\gamma\mu}{c} = \left\{ l = c\mu V \right\} = \frac{l^2}{2\mu c^2} - \frac{\gamma\mu}{c} = \frac{\gamma\mu b^2}{ac^2} - \frac{\gamma\mu}{c}$$

- Dla ruchu po elipsie mamy: $c = a(1 - e)$ oraz $e^2 = 1 - \frac{b^2}{a^2}$, a więc energia:

$$E = \frac{\gamma\mu a^2(1 - e^2)}{2a^3(1 - e)^2} - \frac{\gamma\mu}{a(1 - e)} = -\frac{\gamma\mu}{2a} < 0$$

- Podobnie znajdujemy, że dla paraboli $E = 0$ oraz dla hiperboli $E = \frac{\gamma\mu}{2a} > 0$

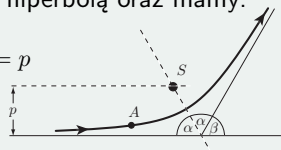
Przykład: Znajdź kąt odchylenia przez Słońce ($\gamma = M_\odot G$) asteroidy poruszającej się początkowo z parametrem zderzenia p i prędkością V .

Ponieważ $l = \mu p V$ oraz $E = \frac{1}{2}\mu V^2$ więc trajektoria jest hiperbolą oraz mamy:

$$p^2 V^2 = \frac{M_\odot G b^2}{a} \quad \frac{1}{2} V^2 = \frac{M_\odot G}{2a} \quad \Rightarrow \quad a = \frac{M_\odot G}{V^2}, \quad b = p$$

Kąt pomiędzy asymptotami hiperboli $\operatorname{tg} \alpha = \frac{b}{a} = \frac{p V^2}{M_\odot G}$

Kąt β odchylenia asteroidy wynosi $\beta = \pi - 2\alpha$ czyli $\operatorname{tg} \left(\frac{\beta}{2} \right) = \operatorname{ctg} \alpha = \frac{M_\odot G}{p V^2}$

Okres obiegu po orbicie eliptycznej

- Bez względu na rodzaj siły centralnej, jeśli znamy trajektorię, to zależność ruchu obiektu od czasu można wyznaczyć z prawa zachowania momentu pędu:

$$\mu r^2 \dot{\theta} = l \quad \Rightarrow \quad t = \frac{\mu}{l} \int_0^{\theta} r^2 d\theta \quad \Rightarrow \quad \tau = \frac{\mu}{l} \int_0^{2\pi} r^2 d\theta$$

- Ponieważ dla każdej zamkniętej trajektorii mamy $\frac{1}{2} \int_0^{2\pi} r^2 d\theta = A$, więc w szczególności ponieważ dla elipsy ($A = \pi ab$) dostajemy:

$$\tau = \frac{2\pi ab\mu}{l} = \left\{ l^2 = \frac{\mu^2 \gamma b^2}{a} \right\} = 2\pi \left(\frac{a^3}{\gamma} \right)^{1/2}$$

Wstawiając $\gamma = M_{\odot}G$ otrzymujemy III prawo Keplera: $\tau^2 = \left(\frac{4\pi^2}{M_{\odot}G} \right) a^3$

które jest słuszne jedynie dla sił proporcjonalnych do $1/r^2$.

- W jednostkach astronomicznych (M_{\odot} , AU, rok) mamy $G = 4\pi^2$ oraz $\tau^2 = \frac{a^3}{M}$
- Przykład: Wiedząc, że okres obiegu Plutona wokół Słońca wynosi 248 lat, wyznacz długość dłuższej półosi jego orbity - 39.5 AU.

Zależność od czasu - równanie Keplera

Czas potrzebny do osiągnięcia dowolnego punktu P na orbicie można wyliczyć z:

$$\mu r^2 \dot{\theta} = l \quad \Rightarrow \quad t = \frac{\mu}{l} \int_0^{\theta} r^2 d\theta \quad \Rightarrow \quad t(\theta) = \dots$$

Dużo prostszą formułę otrzymuje się jednak dla kąta ψ (rysunek).

Ponieważ

$$CN = CF + FN \quad \Rightarrow \quad a \cos \psi = ae + r \cos \theta$$

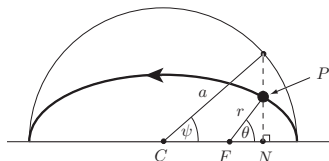
z równania elipsy $\frac{1}{r} = \frac{a}{b^2}(1 + e \cos \theta)$

otrzymujemy $(1 - e \cos \psi)(1 + e \cos \theta) = \frac{b^2}{a^2}$

Po zróżniczkowaniu mamy: $\frac{d\theta}{d\psi} = \frac{b}{a(1 - e \cos \psi)}$

A więc:

$$\begin{aligned} t &= \frac{1}{l} \int_0^{\theta} r^2 d\theta = \frac{b^4}{a^2 l} \int_0^{\theta} \frac{d\theta}{(1 + e \cos \theta)^2} = \frac{b^4}{a^2 l} \int_0^{\psi} \frac{1}{(1 + e \cos \theta)^2} \frac{d\theta}{d\psi} d\psi = \\ &= \frac{ab}{l} \int_0^{\psi} (1 - e \cos \psi) d\psi = \frac{ab}{l} (\psi - e \sin \psi) = \left\{ l^2 = \gamma b^2 / a \right\} = \frac{\tau}{2\pi} (\psi - e \sin \psi) \end{aligned}$$

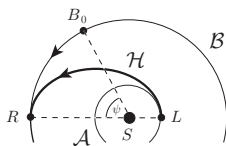

Podróże kosmiczne

Aby zminimalizować zużycie paliwa w podróży z jednej orbity kołowej na inną, musimy zminimalizować wielkość (rozpatrujemy tylko transfer pomiędzy orbitami planet - zaniedbujemy start i lądowanie):

$$Q = |\Delta\vec{v}^A| + |\Delta\vec{v}^B|$$

Orbita, która łączy dwie planety i minimalizuje Q nazywana jest orbitą transferu Hohmanna (start - perihelium, lądowanie - aphelium):

$$r_A = a(1 - e) \quad r_B = a(1 + e) \quad \Rightarrow \quad a = \frac{1}{2}(r_A + r_B) \quad e = \frac{r_B - r_A}{r_B + r_A}$$

Moment pędu orbity wynosi: $l^2 = \frac{\gamma b^2}{a} = \gamma(1 - e^2)a = \frac{2M_\odot Gr_B r_A}{r_B + r_A}$

Prędkości po pierwszym uruchomieniu silników i przed drugim uruchomieniem:

$$v = \frac{l}{r} \quad \Rightarrow \quad v^L = \left(\frac{2M_\odot Gr_B}{r_A(r_B + r_A)} \right)^{1/2} \quad v^R = \left(\frac{2M_\odot Gr_A}{r_B(r_B + r_A)} \right)^{1/2}$$

Całkowity czas podróży (połowa okresu orbity): $T^2 = \frac{\pi^2 a^3}{\gamma} = \frac{\pi^2 (r_B + r_A)^3}{8M_\odot G}$

Aby doszło do spotkania start musi odbyć się pod kątem $\psi = \pi \left(\frac{r_B + r_A}{2r_B} \right)^{3/2}$